

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/1495/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119364839
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119364839.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Tomasz Jan Zygmunt "AGAL" so sídlom Stretavka 6, 072 36 Stretavka, IČO: 35 559 489, proti povinnému: INŽINIERING PLUS s.r.o. so sídlom Majerovce 120, 094 09 Majerovce, IČO: 45 986 622, právne zastúpenému: JUDr. Jana Bajuzíková, advokátka so sídlom Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Dušan Kormaník, Exekútorský úrad so sídlom Nám. generála Štefánika 529/4, 064 01 Stará Ľubovňa, pod sp. zn. 202EX 471/19, rozhodujúc o sťažnostiach súdneho exekútora a povinného proti II. výroku uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1495/2019 zo dňa 28. januára 2020, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1495/2019 zo dňa 28. januára 2020 vydané vyšším súdnym úradníkom v II. výroku o náhrade trov exekúcie a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.09.2019 domáhal od povinného vymoženiu nepeňažného plnenia na základe exekučného titulu - neodkladného opatrenia Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/55/2019-43 zo dňa 20.08.2019. Dňa 16.09.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 50Ek/1495/2019 zo dňa 28. januára 2020 exekúciu I. výrokom podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil a II. výrokom rozhodol o náhrade trov súdneho exekútora, že na ich náhradu vo výške 72 eur zaviazal povinného. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 2, 3, § 196, § 197, § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, na ust. § 22 ods. 1, 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a vecne tým, že na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/285/2019 zo dňa 06.12.2019 došlo k zániku povinnosti povinného vyplývajúcej z exekučného titulu, čo založilo dôvod na zastavenie exekúcie. K náhrade trov exekúcie súdnemu exekútorovi zaviazal povinného z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, pričom k zmene exekučného titulu došlo až v čase po začatí exekúcie, a z tohto dôvodu vyslovil povinnosť povinného znášať náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora.

3. Proti II. výroku rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka týkajúceho sa náhrady trov súdneho exekútora podali povinný dňa 18.2.2020 a súdny exekútor dňa 5.2.2020 v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Súdny exekútor považoval za nesprávnu priznanú výšku trov, keďže na základe výzvy súdu vykonal obhliadku a miestne zisťovanie nehnuteľnosti v súvislosti s čím mu podľa ust. § 24 v spojení s § 21

ods. 3 vyhlášky vznikla náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania pri exekúcii na nepeňažné plnenie v sume 86,18 eur, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Súdny exekútor si podľa starej vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov účinnnej do 31.3.2017 (ďalej len „stará vyhláška“) uplatnil v zmysle § 14 ods. 1 odmenu vo výške 33,19 eur, v zmysle § 22 ods. 1 náhradu hotových výdavkov v sume 9,27 eur, v zmysle § 22 ods. 2 náhradu cestovných výdavkov v sume 86,18 eur, v zmysle § 23 ods. 1 a 2 náhradu za stratu času v sume 10,56 eur a 20 % DPH v sume 27,86 eur; náhradu trov exekúcie v celkovej sume 167,06 eur. Povinný svojou sťažnosťou žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zmenil a na náhradu trov súdneho exekútora zaviazal oprávneného. Súčasne si uplatnil aj trovy sťažnostného konania. Povinný sťažnosť odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s odôvodnením vyššieho súdneho úradníka v tom smere, že oprávnený podal návrh dôvodne, podľa neho mal vyšší súdny úradník pri náhrade trov exekúcie súdneho exekútora aplikovať ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, kedy ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, platí trovy podľa ust. § 198 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený. Povinný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý v uznesení sp. zn. 6Co/285/2019 zo dňa 06.12.2019 vyslovil, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia a preto podľa povinného by mal byť na trovy exekúcie zaviazaný oprávnený, ktorý podľa neho konal protizákonne a v rozpore s dobrými mravmi s úmyslom privodiť si majetkový prospech na škodu povinného.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10. Súd po zistení, že sťažnosť súdneho exekútora aj povinného proti II. výroku napádaného rozhodnutia bola podaná včas, oprávnenými osobami - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo uznesenie vo výroku II. vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že obe sťažnosti majú zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného aj súdneho exekútora je dôvodná a preto výrok II. napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V danom prípade sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník napádaný II. výrok rozhodnutia nedostatočne právne odôvodnil.

11. V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/06 riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je preto povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Sudca preskúmavajúci sťažnosť oboch sťažovateľov v sťažnostnom konaní zistil, že vyšší súdny úradník sťažnosťou napadnutý II. výrok rozhodnutia odôvodnil v podstate len tým, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie

dôvodne, keďže k zmene exekučného titulu došlo až v čase po začatí exekúcie. Čo sa týka výšky priznaných trov súdnemu exekútorovi, pred stanovením výšky náhrady trov vyšší súdny úradník nevyzval súdneho exekútora na oznámenie, v akej výške si požadovanú náhradu uplatňuje. Sudca tak dospel k záveru, že odôvodnenie II. výroku rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka je nedostatočné pre nedostatok dôvodov, pričom nedostatok riadneho odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia. Týmto postupom súdu bola účastníkom exekučného konania odňatá možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, a tým aj možnosť efektívneho využitia procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu sťažnosťou. Ak je rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka neodôvodnené, účastník exekučného konania nemá možnosť vyjadriť sa v sťažnosti ku skutočnostiam, ktoré súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Nedostatok riadneho a náležitého odôvodnenia bráni následne vôbec posúdiť správnosť takéhoto rozhodnutia.

12. Keďže sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným, bolo pred aplikáciou ust. § 199c ods. 4 Exekučného poriadku o uplatnení pravidla, že trovy exekútora platí povinný, namieste riadne preskúmať dôvod zastavenia exekúcie a teda, či nejde v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku o dôvod zastavenia exekúcie, ktorý možno oprávnenému pričítať za splnenia zásady preskúmania aj príčinnej súvislosti medzi zavinením a zastavením exekúcie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia nie je uvedené, k akým skutkovým zisteniam vyšší súdny úradník pri rozhodovaní dospel a absentuje tiež právne posúdenie veci, t.j. na podklade čoho dospel k záveru, keď vyslovil povinnosť povinného platiť trovy súdnemu exekútorovi bez toho, aby sa dostatočným spôsobom zaoberal tým, či sú splnené dôvody na aplikáciu ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom k uvedenému, sudca II. výrok napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil a vec mu vracia v tejto časti na ďalšie konanie.

13. Úlohou vyššieho súdneho úradníka v ďalšom konaní bude riadiť sa právne záväzným názorom súdu, t.j. opätovne preskúmať, či bola naplnená podmienka na zaviazanie povinného platiť trovy súdneho exekútora alebo či v zmysle sťažnostných dôvodov povinného prišlo k preneseniu povinnosti platiť trovy súdneho exekútora z povinného na oprávneného a v súvislosti s tým preskúmať povinným tvrdenú existenciu zavinenia oprávneného na zastavení exekúcie, ako aj príčinnú súvislosť medzi zavinením oprávneného a zastavením exekúcie, ďalej sa vysporiadať s trovami uplatnenými súdnym exekútorom v zmysle starej vyhlášky (s ich prípustnosťou), ako aj s ním uplatnenou náhradou nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania pri exekúcii na nepeňažné plnenie, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami, odstrániť vytýkané nedostatky, t.j. vysporiadať sa s argumentmi povinného aj súdneho exekútora v uvedených sťažnostiach a opätovne rozhodnúť o náhrade trov súdneho exekútora a súčasne rozhodnúť o trovách sťažnostného konania uplatnených povinným a svoje rozhodnutie odôvodniť zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 236 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.